

[Alsing Andersen.]

mer og til deres egen konservative partifælle, det ærede medlem hr. Thestrup — at drage specielt mit navn frem i flere forbindelser, hvor de mener at der er begået fejl eller forsømmelser. Skønt formålet hermed er en gennemskuelig politisk spekulation, agter jeg naturligvis ikke at lade disse udtalelser stå uimodsgt.

Efter min mening er de to ærede konservative medlemmers fremgangsmåde først og fremmest et strålende vidnesbyrd om, hvor fremsynet man kan være, når man i ro og mag kan skue tilbage på 15 år gamle begivenheder. Derudover er det tydeligt nok, at de to ærede medlemmer har måttet gøre sig endog usædvanlig stor umage for at få stillet en redegørelse sammen, der kunne give et nogenlunde fyldigt indtryk.

Disse to ærede medlemmer har f. eks. fundet ud af, at det skulle skyldes forsømmelse fra min side, når tyske tropper kunne gå i land i Gedser, uden at told- og statsbanemyndighederne underrettede de militære myndigheder. Hvorfor nævner man kun Gedser? Fordi meddelelserne indløb normalt fra de andre landgangssteder. Det har man ikke brug for at nævne. Hvorfor det kikkede i Gedser, det kan de ærede medlemmer læse om i bilag til beretningernes bind III, side 392. Det skyldtes naturligvis, at overrumplingen forhindrede det vagthavende personale i at få afgivet nogen meddelelse, inden forbindelserne blev afbrudt. Jeg beklager, at jeg har måttet bruge tingets tid til at give oplysninger om denne ganske enkle sag. Men jeg har ikke på noget tidligere tidspunkt været ude for bebrejdelser på dette punkt. Det er en opfindelse, de to ærede konservative medlemmer har gjort 15 år efter begivenhederne i deres nidkærhed efter at finde angrebepunkter mod en politisk modstander.

Efter de to samme ærede medlemmers mening skulle jeg have begået en anden grov fejl ved den 8. april at have givet generalkommandoen ordre til at flytte et luftværnsbatteri til Rømø. Denne bebrejdelser har jeg heller aldrig tidligere været ude for. Det er også en af dagens nyheder fra 1955. Men jeg tilstår, at der er noget om de ærede medlemmers anklage. Der var nemlig virkelig tale om flytning af et luftværnsbatteri i de dage, ganske vist — såvidt

jeg husker — ikke til Rømø, selvom det diskuteredes, men til Ballum. Det var et spørgsmål, som man tillagde stor betydning i politiske kredse. Blandt andet blev det fremdraget på mødet mellem regeringen og partiformændene om aftenen den 8. april. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne læse et par ganske korte stykker af et referat af dette møde. Referatet findes i bilag til den første parlamentariske kommissions betænkning, de stenografiske referater, sp. 236. Referatet er skrevet af de to ærede konservative medlemmers partifælle, det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen. Det lyder således:

„Endvidere spurgte han“

— d. v. s. det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen selv —

„om det ikke ville være betimeligt at forsyne Rømø med luftskyts. De mange neutralitetskrænkelser, flyverne gjorde sig skyldige i over Rømø, gjorde det ønskeligt, at man havde luftskyts for at kunne forsvare neutraliteten.“

I henhold til det samme referat svarede jeg:

„Med hensyn til luftskyts til Rømø havde man fra ministeriets side sin opmærksomhed henvendt på sagen, og man var i færd med at bringe luftskyts til Ballum, der lå lige overfor Rømø, og måske ville man kunne flytte det til Rømø, hvilket dog vist var tvivlsomt.“

Efter den strenge målestok, de ærede konservative medlemmer hr. Poul Møller og hr. Tesdorpf i deres betænkning har anlagt overfor min formodede forbrydelse, går jeg ud fra, at det ærede konservative medlem hr. Halfdan Hendriksen ikke vil kunne benådes. Selvom det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen måske kan undgå at blive betegnet som anstifter, vil han naturligvis ikke kunne undgå i morgen i „Dagens Nyheder“ at blive tiltalt som medskyldig.

Jeg er dog overbevist om, at det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen trods alt har en lige så god samvittighed som jeg i denne sag. Forholdet er jo nemlig det, at det ærede medlem og jeg vidste, hvad det drejede sig om! Vi vidste, hvilken betydning det havde, at vi gjorde vort bedste for at varetage vore neutralitetsopgaver.

Den selvsikkerhed, hvormed de nævnte